

4. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Rozporządzenie nr 2201/2003 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Prorogacja jurysdykcji – Uznanie, przez strony, jurysdykcji wyraźnie lub w inny jednoznaczny sposób – Uznanie, które powinno istnieć w chwili złożenia pisma wszczynającego postępowanie – Okoliczności faktyczne mające miejsce po wniesieniu sprawy do sądu, mogące wykazać brak uznania w tym terminie – Sprzeciw prokuratora mający z mocy prawa status strony w postępowaniu*

[rozporządzenie Rady nr 2201/2003, art. 12 ust. 3 lit. b)]

5. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Rozporządzenie nr 2201/2003 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Prorogacja jurysdykcji – Uznanie, przez strony, jurysdykcji wyraźnie lub w inny jednoznaczny sposób – Zakres – Wniosek o wyrażenie zgody na zrzeczenie się spadku w imieniu małoletniego dziecka, wniesiony wspólnie przez oboje jego rodziców – Włączenie – Przesłanki*

[rozporządzenie Rady nr 2201/2003, art. 12 ust. 3 lit. b)]

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 16–19)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 25)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 26–29)

4. Jeżeli chodzi o moment, w którym strony postępowania mają uznać jurysdykcję, mianowicie moment wszczęcia postępowania przed sądem, z art. 16 rozporządzenia nr 2201/2003 wynika, że moment ten odpowiada zasadniczo chwili, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo mu równorzędne zostaje złożone w sądzie (wyroki: z dnia 1 października 2014 r., E., C-436/13, EU:C:2014:2246, pkt 38; a także z dnia 12 listopada 2014 r., L, C-656/13, EU:C:2014:2364, pkt 55).

Wystąpienie pewnych zdarzeń po chwili wszczęcia postępowania może jednak wskazać, że w owej chwili uznanie jurysdykcji, o którym mowa w art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003, nie miało miejsca. I tak w wyroku z dnia 12 listopada 2014 r., L, C-656/13, EU:C:2014:2364, pkt 56, 57) Trybunał orzekł, że występowanie wyraźnej lub wyrażonej w inny jednoznaczny sposób zgody w rozumieniu rzeczonego przepisu ewidentnie nie może zostać uznane za ustalone, w sytuacji gdy do danego sądu zwróciła się o rozpoznanie sprawy tylko jedna ze stron postępowania, a w późniejszym terminie, w chwili dokonywania pierwszej swojej czynności w ramach pierwszego postępowania, druga strona kwestionuje jurysdykcję sądu, do którego się zwrócono.

Analogicznie w sytuacji, w której prokurator jest z mocy prawa uznawany przez prawo krajowe za stronę postępowania dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej, jego sprzeciw wobec dokonanego przez rodziców dziecka, którego sprawa dotyczy, wyboru jurysdykcji po dacie wszczęcia postępowania stanowi przeszkodę dla uznania, że wszystkie strony postępowania uznały prorogację jurysdykcji

w tym momencie. Natomiast wobec braku takiego sprzeciwu zgoda owej strony może być uważana za wyrażoną domyślnie, a wymóg jednoznacznego uznania jurysdykcji przez wszystkie strony postępowania w chwili wszczęcia postępowania może być uważany za spełniony.

(zob. pkt 30–32)

5. W sytuacji takiej jak leżąca u podstawy sporu w postępowaniu głównym, w której rodzice małoletniego dziecka, mający wraz z dzieckiem miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim, złożyli w imieniu owego dziecka w innym państwie członkowskim wniosek o wyrażenie przez sąd zgody na zrzeczenie się przez owo dziecko spadku, art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że:

- wniosek złożony przez rodziców dziecka wspólnie przed wybranym przez nich sądem stanowi jednoznaczne uznanie przez nich tej jurysdykcji;
- prokurator, mający z mocy prawa krajowego status strony w przedmiotowym postępowaniu, jest stroną postępowania w rozumieniu art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003. Jego sprzeciw wobec dokonanego przez rodziców dziecka wyboru jurysdykcji po dacie wszczęcia postępowania stanowi przeszkodę dla uznania, że wszystkie strony postępowania uznały prorogację jurysdykcji w tym momencie. Wobec braku takiego sprzeciwu zgoda takiej strony może być uważana za wyrażoną domyślnie, a wymóg jednoznacznego uznania jurysdykcji przez wszystkie strony postępowania w chwili wszczęcia postępowania może być uważany za spełniony;
- okoliczność, że miejsce zamieszkania zmarłego w chwili śmierci, jego majątek stanowiący przedmiot dziedziczenia oraz pasywa obciążające spadek były położone w państwie członkowskim, którego jurysdykcja została wybrana, pozwala – wobec braku elementów wskazujących na to, że prorogacja jurysdykcji mogłaby mieć negatywny wpływ na sytuację dziecka – uznać, że taka prorogacja jurysdykcji jest zgodna z dobrem dziecka.

(zob. pkt 40; sentencja)